

**І світому
нагайтесь,
Н свого не
цурайтесь...**
Г. ШВІЧЕНКО

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

Редкація і Адміністрація
"Свобода", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07308
Телефони: (201) 434-0287
(201) 434-0807
в Нью-Йорку (212) 227-4128
УНІОСОЮЗ: (201) 451-2200
в Нью-Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5261

РІК LXXXI Ч. 161. ДЖЕРЗІ СІТІ і НЬО ЙОРК. ВІСІОРОК, 10-го ВЕРЕСНЯ 1974 ЦЕНТІВ 20 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK TUESDAY, SEPTEMBER 10, 1974 No. 161. VOL. LXXXI.

СПРАВА ОБОРОНИ ВАЛЕНТИНА МОРОЗА І ІНШИХ РЕПРЕСОВАНИХ БУЛА ПЕРШОЮ НА ПОРЯДКУ НАРАД ПРЕЗИДІІ ЕКЗЕКУТИВИ УННА

Нью-Йорк. — Справа дальшої акції з оборони Валентина Мороза, Леоніда Плюща та інших жорстоко гноблених і переслідуваних окупаційним комуністсько-московським режимом українців була першою на маю головну увагу на перших після ваканційної перерви нарадах Президії Екзекютиви Українського Конгресового Комітету, що відбулися тут у приміщенні канцелярії УККА у вечірніх годинах минулої п'ятниці, 6-го вересня. Народи відкрив і ними проводив ексекютивний віцепрезидент УККА Йосип Лісого, вітаючи на цих нарадах нового президента з боку СУК "Провідника" Богдана Казанівського, який перебрав обов'язки другого секретаря УККА після смерті с. п. Степана Спринського. Справу оборони Валентина Мороза та інших репресованих українців режимом комуністсько-московським режимом українців з'ясував коротко наперед ексекютивний і в і директор УККА мгр Іван Вазарко, ствердивши, що влаштована під протекторатом УККА велика маніфестація у Вашингтоні в червні ц. р. в десятихвилинній відкритій пам'ятинка Тарасові Шевченкові в столиці Америки й опісля демонстрація була со-ветською забраною зрушувати та змобілізувати громадську опінію, що опісля проявилася зокрема в акціях нашої студентської молоді у Вашингтоні та акції цієї молоді серед законодавців.

Довше зупинився над справою оборони Валентина Мороза та інших ув'язнених чи заарештованих до закладів божевільних українських інтелектуалів проф. д-р Лев Добрянський, президент УККА. Схвалюючи всі інші акції, проф. Л. Добрянський звернув окрему увагу на акцію в Конгресі. Добрий чотирьох десятихвилинний у цій справі достатньо поінформований і вслід за недавньою резолюцією, яку вніс сен. Роберт Тейт в Сенаті, буде згодом подана резолюція також в Палаті Репрезентатів. Резолюція, як відомо, прохас і уповнова-

ПРЕЗИДЕНТ ФОРД ПРОГОЛОСИВ ПОВНЕ ПОМИЛУВАННЯ ДЛЯ НІКСОНА

Вашингтон. — У неділю, 8-го вересня, президент Джеймс Форд несподівано проголосив, що надає колишньому президентові Ніксонові повне помилування за всі проступки, повнені між 20-им січня 1969-го року та 9-им січня 1974-го року, тобто під час президентури Р. Ніксона. Заявляючи, що Р. Ніксон вже одержав достатню кару за його причетність до спроб затяти Ватергейтську аферу, президент Форд сказав, що якщо б колишній президент Ніксон був формально обвинувачений, то судова розправа правдоподібно розпочалася б шість років, а це довело б до нових протяжних дискусій. Колишній президент ЗСА повинен бути поставлений під суд і спричинило б нове роз'єднання в американському народі. Отже, щоб запобігти такому роз'єднанню та не допустити до надмірного покарання Р. Ніксона, президент Форд рішив надати колишньому президенту ЗСА Ніксонові повне помилування.

Кілька хвилин після проголошення цього помилування, колишній президент Ніксон оприлюднив свою заяву, в якій сказав, що надіється, що цей "співчутливий крок" президента Форда спричиниться до ліквідації тигру, який для країни була Ватергейтська афера. Річард М. Ніксон заявив, що, дивлячись тепер на події, зв'язані з Ватергейтом, він припинив до переконавання, що повинен був діяти в цій справі "більш рішучо та безпосередньо", особливо коли Ватергейтська афера вже була дійшла до судових розправ і з політичного скандалу перемінилася в національну трагедію. Він просив вибачення за те, що його "помилки" спричинили Америці та президентурі так багато "болю".

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ ЗАПОЧАТКУВАВ ВЕЛИКУ ОСІННЮ ОРГАНІЗАЦІЙНУ КАМПАНІЮ НАРАДАМИ ПРЕДСТАВНИКІВ ЧОТИРЬОХ СВОЇХ ОКРУГІВ В ДЖЕРЗІ СІТІ

Джерзі Сіті. — Майже півсотні представників Окружних Комітетів Відділів Українського Народного Союзу з Ньюарку, Перт Амбю, Пассейку та Джерзі Сіті взяли активну участь в організаційних нарадах, які відбулися тут в нових приміщеннях Головної Канцелярії УНС минулої суботи, 7-го вересня, та якими формально започатковано кінцеву фазу щорічної конвенції-з'їзду членської кампанії, з метою придбати для УНСОЮЗу щонайменше шість тисяч нових членів та покритиши передбачені втрати в членах, збільшити загальну кількість членства цієї найстаршої і найбільшої української установи у вільному світі до 90,000. Народа відкрив о 9-й годині по полудні і даліше ними проводив головний передсідник Йосип Лісого, ствердивши, що це є перші того року наради після 28-ої Конвенції в травні цього року. В теперішньому осінньому сезоні — говорив п. Я. Лісого — УНСОЮЗ має за головне завдання завершити свою членську - організаційну кампанію, яку веде вже від початку цього року під знаком 80-літнього ювілею УНС та відбуті всі конвенції. Фактичний стан та дотеперішні успіхи поодиноких округ і організацій докозують і переконають, що встановлену на 6,000 нових членів організаційну мету щорічної кампанії для

ПОГОЛОСНИ ПРО СМЕРТЬ ВАЛЕНТИНА МОРОЗА НЕ МАЮТЬ ПОТВЕРДЖЕННЯ

Минулої п'ятниці, 6-го вересня, у вечірніх годинах поширилася в Америці і Канаді погослка про смерть Валентина Мороза у Ватергейтській в'язниці на дев'ятому тижні його голодівки. Всі намагання "Свободи" діяти до перводжерела цієї вістки та дістати її потвердження або заперечення не мали успіху. "Нью Йорк Таймс" у своєму суботньому виданні подав тільки коротку вістку, що "Валентин Мороз, 38-літній український історик, який є вже у 67-му дні голодової страйки у советській в'язниці, близький смерті" — згідно з одержаним тут учора повідомленням від його дружини. Вістка "Нью Йорк Таймс" була подана на підставі листа дружини Валентина Мороза, Раї, до президента міжнародного ПЕН-Клубу, про що обширно інформувала "Свобода" у своєму попередньому виданні.

В п'ятницю вечором 6 вересня о год. 10:45 на телебаченні, канал 11, було інтерв'ю з Романом Купчинським, який подав інформацію про Валентина Мороза і причину його арешту.

Також "Голос Америки" у своїй радіопередачі українською мовою в неділю, 8-го вересня о год. 5:15 ранку ще цього часу, подав такі повідомлення:

Радянський академік Андрій Сахаров звернувся до закликом до прем'єр міністра Канади Пера Трудо, пробавати встановити, чи правдивим є повідомлення

Московська поліція арештувала жидів

Москва. — За повідомленнями Асоціації Прес, група советських жидів вилаштувала в Москві 8 вересня демонстрацію, виступивши з транспарантом, на якому було написано "Свобода для в'язнів Сіону". Демонстрацію жиди вилаштували на площі, неда-

Узгіднено збільшення числа жидівських емігрантів з СССР

Вашингтон. — У висліді інтенсивних консультацій між Білим Домом та Конгресом, предметом яких була справа законопроєкту про зовнішню торгівлю, включно з упривілейованим статусом для СССР, досягнуто погодження, щоб прийняти число 60,000 жидівських емі-

Відзначено 40-річчя з дня першого з'їзду Спілки Письменників СССР

Москва. — Тут відбувся 3-4 вересня пленум Спілки письменників СССР, присвячений 40-річчю першого з'їзду Спілки. На відкритті були присутні деякі члени Політбюро ЦК КПСС на чолі з партійним ідеологом М. Суслоним. Народи відкрив перший секретар Спілки Г. Марков, а доповідь про перший з'їзд з перед сорок років прочитав один з організаторів цього першого з'їзду письменник Н. Тихонов. Як

Відбулася конференція міністрів фінансів Західних держав

Париж. — 3 ініціативи французького міністра фінансів Жака П'єра Фурада тут відбулася 7 і 8 вересня закрита нарада міністрів фінансів: Франції, Західної Німеччини, Великобританії, Італії, Японії і ЗСА. Мета наради була — обговорити спорадичну ситуацію та застановитися над способами покращання цієї ситуації. Кожен міністер фінансів був на

РАДА МИТРОПОЛІІ УПЦ ВІДБУЛА СЕСІЮ В ПІДГОТОВЦІ ДО СОБОРУ

Бавид Брук (М. Д.) — Тут в Осередку Української Православної Церкви відбулася в днях 5 і 6 вересня ц. р. чергова, передсоборна Сесія Ради Митрополії УПЦ, якою проводив особисто Митрополит Мстислав та в якій взяли участь Архископ Марко, Єпископ Константин та члени Ради, як також представники центральних церковних установ. Сесією попередили засідання Консисторії, Контрольної комісії, яка перевела перевірку майна і книгозберігачів за останні три роки, та засідання окремих передсоборних комісій, про що звітнувалося на Раді. Митрополит Мстислав, як і також сторонні спостерігачі висловили думку, що це була одна з кращих і продуктивних нарад, а коли взяти до уваги глибоке зацікавлення православних громад життям Церкви та недалекого Собору, то можна з певністю передбачити, що справи і рішення Собору матимуть глибоке значення для майбутнього життя Церкви. Собор відбувається тим разом у Джонсон Сіті, Н. Й. від 17 до 20 жовтня ц. р.

Серед численних цікавих і важливих справ на засіданні Ради більше уваги віддали фінансовому стану Церкви, про яке говорив голова Консисторії о. А. Селепнін.

Виявилось, що майно Церкви зросло не лише завдяки великій жертвенності парафій і громади, але й грошевою вартістю майна зростає завдяки інфляції, що у свою чергу, могло б дати Церкві можливість перевести окремі зміни та реалізувати далекобійні плани дальшої розбудови Осередку УПЦ. Однак, наприклад, із заходів пропонується перевести зайву частину давнішої закупленої землі у грошеву вартість і за неї розпочати конструкції необхідних будівель. Існують інші плани, які подаються Соборові для вирішення.

Окреме зацікавлення наради викликала справа Духовної Семінарії при Осеред-

Італійський президент відідає ЗСА

Рим. — Тут повідомлено про те, що в днях 25-28 вересня італійський президент Джованні Леоне офіційно відідає ЗСА, де буде гостем президента Форда. Одночасно в рамках цієї поїздки у поїздованні що президент Леоне приїме якісь додаткові зобов'язання Італії по відношенню ЗСА.

ЗСА мали призначити 8 мільйонів доларів на кампанію проти Сальвадора Альєнде

Вашингтон. — Вільям Е. Колбі, директор Центральної Розвідної Агенції, микнуло квітня мав нібито заявити членам Конгресу під час таємної наради, що уряд колишнього президента Річарда Ніксона протягом 1970-1973-го років був призначив 8 мільйонів доларів на підтримку діяльності працівників цієї Агенції, яка мала на меті "послабити владу" тодішнього марксистського президента Чіле Сальвадора Альєнде. Згідно з інформацією, поданими демократичним конгресменом Майклом Геррінгтоном із Массачусеттс, директор Колбі мав також нібито сказати членам підкомісії Палати Репрезентатів, що вся діяльність "Сі-Ай-Ей" проти Сальвадора Альєнде була схвалена так званою "Комісією 40", очолюваною Генрі Кінсінджером. Директор Колбі відмовився коментувати цю інформацію. Як відомо, Сальвадор Альєнде був вибраний на пост президента Чіле в 1970-му році, а 11-го вересня 1973-го року в

Колішні мешканці Тернопільщини Відбули четвертий з'їзд

Союзівка, Кергон к с о н. (мс) — Успіх 4-го з'їзду колишніх мешканців Тернопільщини і околиць перейшов сподівання самих організаторів. Близько триста тернопільців прибули на цю відпочинкову оселю Українського Народного Союзу в Кетскільських горах, щоб тут у продовж двох днів, 7 і 8 вересня, черговою раз зустрінутися, поділитися враженнями, згадати у глибокому смутку всіх тих, що за час від останнього з'їзду на звідки від нас відійшли, поговорити про майбутнє. На Союзівку прибули не тільки тернопільські жителі Нью-Йорку, Нью-Джерсі, Пенсильванії, але й з далекої Флориди, Міссісіппі, Онтаріо, Квебеку і ще дальшої канадської Манітоби.

Четвертий з'їзд колишніх тернопільців був фактично зустріччю знайомих, друзів, приятелів, товаришів шкільної лави, сусідів. Так дивилася на цю справу й самі організатори з'їзду — д-р Роман Мороз, д-р Роман Миколайчук, інж. Іван Ямозник, Богдан Остапчук, Володимир Мандиш, інж. Богдан Філіпський. З цих міркувань т. зв. офіційна частина з'їзду була зведена до найконец-

(Закінчення на стор. 3-й)

СВОБОДА

FOUNDED 1983

Official Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1102 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1965.

Передплата: на рік — \$24.00, на пів року — \$12.50, на 3 місяці — \$6.50. Для членів УНАОу 65% м.с. За кожен зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Економічні проблеми ЗСА

Під кінець вересня відбулися в ЗСА економічна "вершинка" конференція під проводом президента Форда і з участю провідних економістів та представників американського політичного, господарського, фінансового і робітничого світу. Мета конференції — знайти способи і шляхи успішної боротьби з існуючими економічними труднощами в ЗСА, а в першій мірі з інфляцією.

Преліминарна нарада економістів у Білому Домі 5 вересня виявила значні розбіжності в поглядах на те, яку політику уряд повинен стосувати, щоб, з одного боку, принаймні сповільнити інфляцію, а з другого — не допустити до збільшення безробіття і господарської рецесії, чи навіть депресії. На базі окремих пропозицій і проєктів уряд у найближчому часі має опрацювати конкретну програму діяльності на господарському відтинку. Але і серед урядових кіл і серед економістів панує одностайність в оцінці ситуації в тому сенсі, що ціла країна перебуває у серйозних труднощах та що треба буде довгого часу, щоб досягти нормалізації відносин.

Причина такого критичного стану багата. Найважливішим з цього, що економічні труднощі не обмежуються тільки до ЗСА, а захопили увесь західний світ. Немає практично ні однієї країни на Заході, яка була б вільна від інфляції і яка не переживала б значного скорочення національного прибутку порівняно з попередніми роками. З цієї причини, успішна розв'язка економічних труднощів такої чи іншої країни можлива тільки у загальносвітовому розмірі. Очевидно, позиція ЗСА, з уваги на їхній велетенський економічний потенціал, є унікальна, але і ЗСА мусять сьогодні враховувати загальну ситуацію. Недавнє загострення на відтинку пального, яке відчували також і ЗСА, є для цього найкращим свідченням.

На світову економіку має чималий вплив також політична діяльність і поділ світу на два табори — західний і східний. Суперництво між цими таборами, зокрема у надзвичайно кошовому атомовому зброєстві, має свій вплив на господарську ситуацію окремих країн, бо непродуктивно витрачаються величезні ресурси, яких і так мало на Землі.

Економічні труднощі на Заході виявили незвичайно стабільні місця західного світу в цілому. Держави мужі ЗСА і таких країн, як Великобританія, Західна Німеччина, Франція мусять у цій ситуації виявити багато розуму і передбачливості, якщо не хочуть, щоб існуючі господарські труднощі перетворилися в кризу. Для Заходу, а зокрема для ЗСА, це може мати катастрофічні наслідки.

Світла і тіні пенсійної реформи

У понеділок, 2-го вересня, тобто в день Свята Праці, президент Джералд Форд, підписуючи пенсійний закон 1974-го року, заявив, що "це справді історичне Свято Праці", бо підписаний ним закон надає робітникам більше прав і привілеїв, аніж правдоподібно будь-який інший закон в історії Америки.

Це твердження Президента дещо перебільшує позитивні аспекти цього закону. Не можна заперечити, що цим законом вперше в історії ЗСА встановлено федеральні стандарти для приватних пенсійних програм та вперше створено федеральну агенцію, яка має гарантувати приблизно 23-ом мільйонам робітників, забезпечених такими пенсійними програмами, що вони одержать належні їм пенсії, або належні їм частини їхніх пенсій, навіть тоді, якщо б робітник змінив працю, був звільнений, або фірма, для якої він працював, закрилася, чи пенсійна програма була ліквідована. До позитивів цієї пенсійної реформи треба також зарахувати те, що закон встановлює податкові політиці для самозайнятих осіб, неохочених жадними пенсійними програмами, які мусять самі відкладати гроші на старість літа. Вони від тепер зможуть вкладати в ці власні "пенсійні" фонди до 7,500 доларів річно і не платити податків від цієї частини їхнього прибутку, а лише верхня межа виносилася 2,500 доларів. Новий закон також вимагає, щоб прадавці оприлюднювали інформацію про їхні пенсійні програми і включали в існуючі програми всіх робітників, які мають 25 років життя, або працювали вже один рік для даної фірми.

Але ця пенсійна реформа має також серйозні недоліки. По-перше, закон забезпечує право на пенсію тільки приблизно 23-ом мільйонам робітників, а це тільки одна третя всієї робочої сили ЗСА. Цей закон, наприклад, не охоплює федеральних, стейтських і міських службовців, не охоплює також вчителів у парафіяльних школах і ряд інших категорій робітників. Крім того, закон є ретроактивний тільки до 1-го липня 1974-го року. Таким чином, якщо дана фірма закрилася, або пенсійна програма була ліквідована перед цією датою, то робітники не мають жадних правних підстав вимагати належної їм пенсії. Дуже великим недоліком цієї реформи є також, що закон стосується тільки вже існуючих пенсійних програм, але цілком не зобов'язує прадавців встановлювати будь-які пенсійні програми. Навпаки, деякі постанови закону можуть спонукати прадавців ліквідувати вже існуючі програми. Крім того, за своїм змістом цей закон такий складнолікований, що навіть багато спеціалістів від забезпечення пенсійних справ не розуміють всіх його постанов.

Отже, хоча цей закон є важливим кроком вперед на відтинку забезпечення пенсійних прав американських робітників, то законодавці та Більш Дім повинні якнайшкороше подбати, щоб були впроваджені в нього зміни, які ліквідували б його недоліки.

Президент Форд буде намагатися

дістати для СССР статус упривілейованої держави

Москва. — Джордж Дж. Пантос, підсекретар Департаменту торгівлі, виступаючи з промовою на відкритті Американського дня на Міжнародній торговельній виставці в Москві 5 вересня, закликав совєтський уряд, що президент Форд докладає всіх зусиль, щоб Конгресс остаточно схвалив новий торговельний законопроект, на основі якого СССР матиме країну умови у торговельних зв'язках з ЗСА. Дж. Пантос висловив думку, що цей законопроект має вигляд на схвалення ще перед закінченням праці цього Конгресу. У своїй промові Пантос не затримував спірного питання еміграції з СССР, через що вийшла затримка із прийняттям цього законопроекту.

І. Дмитрієв

ПІДСТУПНІ МЕТОДИ
МОРАЛЬНОГО ВБИВСТВА

Мюнхен. Вже від довгого часу поінформовані кола української спільноти в діаспорі припускали появу на Заході якоїсь більшої московсько-большевицької провокації, спрямованої з тією ціллю, щоб відтягнути увагу світу від теперішньої хвилі московських переслідувань в Україні і спрямувати її в протилежному напрямі. Розпочата у 1972 році хвиля масових переслідувань в підсовєтській Україні викликала шире обурення на Заході, а українську спільноту в діаспорі вивела на шлях широкіх акцій в обороні арештованих, засуджених і переслідуваних українських патріотів. В різних країнах західного світу по-важній чужинській політичній громадській й культурній кола виступили відкрито на захист національних і людських прав нашого поневоленого народу і в обороні його суджень та переслідуваних.

Першими провісниками тієї більшої московсько-большевицької провокації, що поширюється в Західній Європі під цю пору, стали численні випадки офіційної большевицької преси, спрямовані проти українського націоналістично-державницького руху, що діє в підсовєтському світі і в усіх українських поселеннях на Заході. Останніми місяцями поширювалися також на Заході чинниками московських дипломатичних та агентурних ставіщ провокаційного змісту листівки та інші матеріали, писані українською та чужими мовами. В деяких місцях московські "дипломати" заспокоювали переполох наших діючих співробітників тим, що "не вдалося" майбутньому українцям матимуть стільки роботи, що не матимуть часу на організацію маніфестацій проти нашої родини".

Поява першої провокації

В середу 21-го серпня на сторінках італійської, ніби ліберальної, газети "Кор'єр делла сера" появилася стаття, в якій писалося: "Антитерористична бригада італійської поліції досліджує листа, що наспів на адресу одного старшини Карабінерів у травні цього року. В листі говориться про таємне зібрання у Баварії та про трудне до вивчення становище правого екстреміста Карточчі. Досліджування замаху на послиний поїзд "Італікус" протяглося поза кордони Італії. Антитерористична бригада італійської поліції увійшла в контакт з відповідними чинниками інших країн, щоб встановити, чи дійсно не існують контакти між різними терористичними центрами. Особливо досліджують подію із 119 діями "Нового порядку". В листі, що підписаний загадковим ІРГУМ, що його одержав старшина Карабінерів, говориться про зібрання, яке відбулося в листопаді 1973 року в Мюнхені, на якому вирішено провести ряд бомбових замахів на італійській території і на території інших європейських держав".

Попищення провокації

Того самого дня "Дойче Дешендешіфт", що має свою редакцію в Мюнхені, передав ці листівки в свою чергу такому змісту:

"За повідомленням міланського часопису "Кор'єр делла сера", напад із вибуховим матеріалом на послиний поїзд "Італікус" в листопаді 1973 року в Мюнхені, на якому вирішено провести ряд бомбових замахів на італійській території і на території інших європейських держав".

Вже приблизно від року йдуть переговори між чотирма найбільшими науковими бібліотеками на Сході Америки (воно також належить до найбільших у ЗСА): бібліотекою Гарвардського університету. Н у й о ркської Публічної бібліотекою, бібліотекою Колумбійського і Сільського університетів. Ужже в ближньому часі ці гігантські бібліотеки (кож до 40 мільйонів книжок!) будуть в'язані поміж собою модерною технікою в ділянці інформації, закупу книжок і взаємодія до тієї міри, що читач в одній із них буде користатися із багатств усього і всіх разом. Очевидно, що в такому сенсі, в одну цілість будуть сполучені також українські колекції бібліотек наукових центрів, які разом нараховують 85,000 книг і періодиків, отже одну чвертьнаву того, що мала найбільша українська наукова бібліотека в Західній Україні у Львові в 1939 році. Ці 85,000 книг закуплено, скаталоговано і поставлено до диспозиції дослідників коштом цілого американського суспільства без нашої української додаткової грошової допомоги. Ці кошти (при поверненні об'єктивних) треба оцінити на понад 2 мільйони доларів, а втримання їх у стані "готовності" для вжитку читачів коштує ще додатково яких 150-200 тисяч дол. річно. Вже ці цифри вказують на те, що нам самим утримати таку колекцію української

бібліотеки було б не під силу, а при тому, як уже сказано, і не доцільно витрачати гроші там, де можна собі зарадити інакше. Все, що нам залишається зробити, щоб цю імпульсивну 85-тисячну колекцію далі розбудувати, — це додавати до неї раз-у-раз нові і нові книги з ближньої продукції в Україні і поза нею, а також шляхом закупів тих книг, які були видані протягом 400 років книгодрукування в Україні і яких в тій колекції ще нема. Коли я кажу, "закупів", то розумію, що закупувати маємо не ми, а названі вище чотири бібліотеки. Наше завдання зводиться до того, щоб дати їм бібліографічні посібники, на підставі яких вони могли б зробити замовлення і перевезти трансакції. А такі посібники повинні спільно виготовити українські бібліотекарі, видавці і кінгари. Вез того наші колекції і в цілі, передбачені мною, центральної бібліотеки і в усіх інших бібліотеках не будуть роєти, бо не буде можливості дістатися до джерела, де відбувається продукція наших друкованих слів. Коли б

ми спільно погодилися на цей план і проголосили його від імені видавців, бібліотек і кінгарів перед цілим нашим суспільством та заклали його спрямувати туди все українське друковане слово — то наша ціль, створення наукової бібліотеки, здійснилася б без дальшого зупинення. Центральна українська наукова бібліотека, основа і передумова розвитку української науки поза межами України, перейшла б сфери планування і мрії у сферу дійсності. Наша збірнота могла б з задоволенням дивитися на це один свій найбільший успіх. Останнім часом, серед передових українців пораз більше поширюється гарний звичай дарувати свої українські книжкові колекції бібліотекам. Прикладом можуть тут послужити: Михайло Вайсманський із його книжним даром 17,000 книг для Українського наукового інституту в Гарварді і Сава Зеркаль, який передав слов'янському відділові Нью-Йоркської Публічної бібліотеки архів колишнього міністра УНР Микити Шаповала з 250 монографіями, кі-

ли було б не під силу, а при тому, як уже сказано, і не доцільно витрачати гроші там, де можна собі зарадити інакше.

Всі, що нам залишається зробити, щоб цю імпульсивну 85-тисячну колекцію далі розбудувати, — це додавати до неї раз-у-раз нові і нові книги з ближньої продукції в Україні і поза нею, а також шляхом закупів тих книг, які були видані протягом 400 років книгодрукування в Україні і яких в тій колекції ще нема. Коли я кажу, "закупів", то розумію, що закупувати маємо не ми, а названі вище чотири бібліотеки. Наше завдання зводиться до того, щоб дати їм бібліографічні посібники, на підставі яких вони могли б зробити замовлення і перевезти трансакції. А такі посібники повинні спільно виготовити українські бібліотекарі, видавці і кінгари. Вез того наші колекції і в цілі, передбачені мною, центральної бібліотеки і в усіх інших бібліотеках не будуть роєти, бо не буде можливості дістатися до джерела, де відбувається продукція наших друкованих слів. Коли б

ми спільно погодилися на цей план і проголосили його від імені видавців, бібліотек і кінгарів перед цілим нашим суспільством та заклали його спрямувати туди все українське друковане слово — то наша ціль, створення наукової бібліотеки, здійснилася б без дальшого зупинення. Центральна українська наукова бібліотека, основа і передумова розвитку української науки поза межами України, перейшла б сфери планування і мрії у сферу дійсності. Наша збірнота могла б з задоволенням дивитися на це один свій найбільший успіх. Останнім часом, серед передових українців пораз більше поширюється гарний звичай дарувати свої українські книжкові колекції бібліотекам. Прикладом можуть тут послужити: Михайло Вайсманський із його книжним даром 17,000 книг для Українського наукового інституту в Гарварді і Сава Зеркаль, який передав слов'янському відділові Нью-Йоркської Публічної бібліотеки архів колишнього міністра УНР Микити Шаповала з 250 монографіями, кі-

ли було б не під силу, а при тому, як уже сказано, і не доцільно витрачати гроші там, де можна собі зарадити інакше.

Всі, що нам залишається зробити, щоб цю імпульсивну 85-тисячну колекцію далі розбудувати, — це додавати до неї раз-у-раз нові і нові книги з ближньої продукції в Україні і поза нею, а також шляхом закупів тих книг, які були видані протягом 400 років книгодрукування в Україні і яких в тій колекції ще нема. Коли я кажу, "закупів", то розумію, що закупувати маємо не ми, а названі вище чотири бібліотеки. Наше завдання зводиться до того, щоб дати їм бібліографічні посібники, на підставі яких вони могли б зробити замовлення і перевезти трансакції. А такі посібники повинні спільно виготовити українські бібліотекарі, видавці і кінгари. Вез того наші колекції і в цілі, передбачені мною, центральної бібліотеки і в усіх інших бібліотеках не будуть роєти, бо не буде можливості дістатися до джерела, де відбувається продукція наших друкованих слів. Коли б

ми спільно погодилися на цей план і проголосили його від імені видавців, бібліотек і кінгарів перед цілим нашим суспільством та заклали його спрямувати туди все українське друковане слово — то наша ціль, створення наукової бібліотеки, здійснилася б без дальшого зупинення. Центральна українська наукова бібліотека, основа і передумова розвитку української науки поза межами України, перейшла б сфери планування і мрії у сферу дійсності. Наша збірнота могла б з задоволенням дивитися на це один свій найбільший успіх. Останнім часом, серед передових українців пораз більше поширюється гарний звичай дарувати свої українські книжкові колекції бібліотекам. Прикладом можуть тут послужити: Михайло Вайсманський із його книжним даром 17,000 книг для Українського наукового інституту в Гарварді і Сава Зеркаль, який передав слов'янському відділові Нью-Йоркської Публічної бібліотеки архів колишнього міністра УНР Микити Шаповала з 250 монографіями, кі-

ли було б не під силу, а при тому, як уже сказано, і не доцільно витрачати гроші там, де можна собі зарадити інакше.

Всі, що нам залишається зробити, щоб цю імпульсивну 85-тисячну колекцію далі розбудувати, — це додавати до неї раз-у-раз нові і нові книги з ближньої продукції в Україні і поза нею, а також шляхом закупів тих книг, які були видані протягом 400 років книгодрукування в Україні і яких в тій колекції ще нема. Коли я кажу, "закупів", то розумію, що закупувати маємо не ми, а названі вище чотири бібліотеки. Наше завдання зводиться до того, щоб дати їм бібліографічні посібники, на підставі яких вони могли б зробити замовлення і перевезти трансакції. А такі посібники повинні спільно виготовити українські бібліотекарі, видавці і кінгари. Вез того наші колекції і в цілі, передбачені мною, центральної бібліотеки і в усіх інших бібліотеках не будуть роєти, бо не буде можливості дістатися до джерела, де відбувається продукція наших друкованих слів. Коли б

ми спільно погодилися на цей план і проголосили його від імені видавців, бібліотек і кінгарів перед цілим нашим суспільством та заклали його спрямувати туди все українське друковане слово — то наша ціль, створення наукової бібліотеки, здійснилася б без дальшого зупинення. Центральна українська наукова бібліотека, основа і передумова розвитку української науки поза межами України, перейшла б сфери планування і мрії у сферу дійсності. Наша збірнота могла б з задоволенням дивитися на це один свій найбільший успіх. Останнім часом, серед передових українців пораз більше поширюється гарний звичай дарувати свої українські книжкові колекції бібліотекам. Прикладом можуть тут послужити: Михайло Вайсманський із його книжним даром 17,000 книг для Українського наукового інституту в Гарварді і Сава Зеркаль, який передав слов'янському відділові Нью-Йоркської Публічної бібліотеки архів колишнього міністра УНР Микити Шаповала з 250 монографіями, кі-

ли було б не під силу, а при тому, як уже сказано, і не доцільно витрачати гроші там, де можна собі зарадити інакше.

Всі, що нам залишається зробити, щоб цю імпульсивну 85-тисячну колекцію далі розбудувати, — це додавати до неї раз-у-раз нові і нові книги з ближньої продукції в Україні і поза нею, а також шляхом закупів тих книг, які були видані протягом 400 років книгодрукування в Україні і яких в тій колекції ще нема. Коли я кажу, "закупів", то розумію, що закупувати маємо не ми, а названі вище чотири бібліотеки. Наше завдання зводиться до того, щоб дати їм бібліографічні посібники, на підставі яких вони могли б зробити замовлення і перевезти трансакції. А такі посібники повинні спільно виготовити українські бібліотекарі, видавці і кінгари. Вез того наші колекції і в цілі, передбачені мною, центральної бібліотеки і в усіх інших бібліотеках не будуть роєти, бо не буде можливості дістатися до джерела, де відбувається продукція наших друкованих слів. Коли б

ми спільно погодилися на цей план і проголосили його від імені видавців, бібліотек і кінгарів перед цілим нашим суспільством та заклали його спрямувати туди все українське друковане слово — то наша ціль, створення наукової бібліотеки, здійснилася б без дальшого зупинення. Центральна українська наукова бібліотека, основа і передумова розвитку української науки поза межами України, перейшла б сфери планування і мрії у сферу дійсності. Наша збірнота могла б з задоволенням дивитися на це один свій найбільший успіх. Останнім часом, серед передових українців пораз більше поширюється гарний звичай дарувати свої українські книжкові колекції бібліотекам. Прикладом можуть тут послужити: Михайло Вайсманський із його книжним даром 17,000 книг для Українського наукового інституту в Гарварді і Сава Зеркаль, який передав слов'янському відділові Нью-Йоркської Публічної бібліотеки архів колишнього міністра УНР Микити Шаповала з 250 монографіями, кі-

ли було б не під силу, а при тому, як уже сказано, і не доцільно витрачати гроші там, де можна собі зарадити інакше.

Всі, що нам залишається зробити, щоб цю імпульсивну 85-тисячну колекцію далі розбудувати, — це додавати до неї раз-у-раз нові і нові книги з ближньої продукції в Україні і поза нею, а також шляхом закупів тих книг, які були видані протягом 400 років книгодрукування в Україні і яких в тій колекції ще нема. Коли я кажу, "закупів", то розумію, що закупувати маємо не ми, а названі вище чотири бібліотеки. Наше завдання зводиться до того, щоб дати їм бібліографічні посібники, на підставі яких вони могли б зробити замовлення і перевезти трансакції. А такі посібники повинні спільно виготовити українські бібліотекарі, видавці і кінгари. Вез того наші колекції і в цілі, передбачені мною, центральної бібліотеки і в усіх інших бібліотеках не будуть роєти, бо не буде можливості дістатися до джерела, де відбувається продукція наших друкованих слів. Коли б

ми спільно погодилися на цей план і проголосили його від імені видавців, бібліотек і кінгарів перед цілим нашим суспільством та заклали його спрямувати туди все українське друковане слово — то наша ціль, створення наукової бібліотеки, здійснилася б без дальшого зупинення. Центральна українська наукова бібліотека, основа і передумова розвитку української науки поза межами України, перейшла б сфери планування і мрії у сферу дійсності. Наша збірнота могла б з задоволенням дивитися на це один свій найбільший успіх. Останнім часом, серед передових українців пораз більше поширюється гарний звичай дарувати свої українські книжкові колекції бібліотекам. Прикладом можуть тут послужити: Михайло Вайсманський із його книжним даром 17,000 книг для Українського наукового інституту в Гарварді і Сава Зеркаль, який передав слов'янському відділові Нью-Йоркської Публічної бібліотеки архів колишнього міністра УНР Микити Шаповала з 250 монографіями, кі-

ли було б не під силу, а при тому, як уже сказано, і не доцільно витрачати гроші там, де можна собі зарадити інакше.

Всі, що нам залишається зробити, щоб цю імпульсивну 85-тисячну колекцію далі розбудувати, — це додавати до неї раз-у-раз нові і нові книги з ближньої продукції в Україні і поза нею, а також шляхом закупів тих книг, які були видані протягом 400 років книгодрукування в Україні і яких в тій колекції ще нема. Коли я кажу, "закупів", то розумію, що закупувати маємо не ми, а названі вище чотири бібліотеки. Наше завдання зводиться до того, щоб дати їм бібліографічні посібники, на підставі яких вони могли б зробити замовлення і перевезти трансакції. А такі посібники повинні спільно виготовити українські бібліотекарі, видавці і кінгари. Вез того наші колекції і в цілі, передбачені мною, центральної бібліотеки і в усіх інших бібліотеках не будуть роєти, бо не буде можливості дістатися до джерела, де відбувається продукція наших друкованих слів. Коли б

ми спільно погодилися на цей план і проголосили його від імені видавців, бібліотек і кінгарів перед цілим нашим суспільством та заклали його спрямувати туди все українське друковане слово — то наша ціль, створення наукової бібліотеки, здійснилася б без дальшого зупинення. Центральна українська наукова бібліотека, основа і передумова розвитку української науки поза межами України, перейшла б сфери планування і мрії у сферу дійсності. Наша збірнота могла б з задоволенням дивитися на це один свій найбільший успіх. Останнім часом, серед передових українців пораз більше поширюється гарний звичай дарувати свої українські книжкові колекції бібліотекам. Прикладом можуть тут послужити: Михайло Вайсманський із його книжним даром 17,000 книг для Українського наукового інституту в Гарварді і Сава Зеркаль, який передав слов'янському відділові Нью-Йоркської Публічної бібліотеки архів колишнього міністра УНР Микити Шаповала з 250 монографіями, кі-

ли було б не під силу, а при тому, як уже сказано, і не доцільно витрачати гроші там, де можна собі зарадити інакше.

Всі, що нам залишається зробити, щоб цю імпульсивну 85-тисячну колекцію далі розбудувати, — це додавати до неї раз-у-раз нові і нові книги з ближньої продукції в Україні і поза нею, а також шляхом закупів тих книг, які були видані протягом 400 років книгодрукування в Україні і яких в тій колекції ще нема. Коли я кажу, "закупів", то розумію, що закупувати маємо не ми, а названі вище чотири бібліотеки. Наше завдання зводиться до того, щоб дати їм бібліографічні посібники, на підставі яких вони могли б зробити замовлення і перевезти трансакції. А такі посібники повинні спільно виготовити українські бібліотекарі, видавці і кінгари. Вез того наші колекції і в цілі, передбачені мною, центральної бібліотеки і в усіх інших бібліотеках не будуть роєти, бо не буде можливості дістатися до джерела, де відбувається продукція наших друкованих слів. Коли б

ми спільно погодилися на цей план і проголосили його від імені видавців, бібліотек і кінгарів перед цілим нашим суспільством та заклали його спрямувати туди все українське друковане слово — то наша ціль, створення наукової бібліотеки, здійснилася б без дальшого зупинення. Центральна українська наукова бібліотека, основа і передумова розвитку української науки поза межами України, перейшла б сфери планування і мрії у сферу дійсності. Наша збірнота могла б з задоволенням дивитися на це один свій найбільший успіх. Останнім часом, серед передових українців пораз більше поширюється гарний звичай дарувати свої українські книжкові колекції бібліотекам. Прикладом можуть тут послужити: Михайло Вайсманський із його книжним даром 17,000 книг для Українського наукового інституту в Гарварді і Сава Зеркаль, який передав слов'янському відділові Нью-Йоркської Публічної бібліотеки архів колишнього міністра УНР Микити Шаповала з 250 монографіями, кі-

ли було б не під силу, а при тому, як уже сказано, і не доцільно витрачати гроші там, де можна собі зарадити інакше.

Всі, що нам залишається зробити, щоб цю імпульсивну 85-тисячну колекцію далі розбудувати, — це додавати до неї раз-у-раз нові і нові книги з ближньої продукції в Україні і поза нею, а також шляхом закупів тих книг, які були видані протягом 400 років книгодрукування в Україні і яких в тій колекції ще нема. Коли я кажу, "закупів", то розумію, що закупувати маємо не ми, а названі вище чотири бібліотеки. Наше завдання зводиться до того, щоб дати їм бібліографічні посібники, на підставі яких вони могли б зробити замовлення і перевезти трансакції. А такі посібники повинні спільно виготовити українські бібліотекарі, видавці і кінгари. Вез того наші колекції і в цілі, передбачені мною, центральної бібліотеки і в усіх інших бібліотеках не будуть роєти, бо не буде можливості дістатися до джерела, де відбувається продукція наших друкованих слів. Коли б

ми спільно погодилися на цей план і проголосили його від імені видавців, бібліотек і кінгарів перед цілим нашим суспільством та заклали його спрямувати туди все українське друковане слово — то наша ціль, створення наукової бібліотеки, здійснилася б без дальшого зупинення. Центральна українська наукова бібліотека, основа і передумова розвитку української науки поза межами України, перейшла б сфери планування і мрії у сферу дійсності. Наша збірнота могла б з задоволенням дивитися на це один свій найбільший успіх. Останнім часом, серед передових українців пораз більше поширюється гарний звичай дарувати свої українські книжкові колекції бібліотекам. Прикладом можуть тут послужити: Михайло Вайсманський із його книжним даром 17,000 книг для Українського наукового інституту в Гарварді і Сава Зеркаль, який передав слов'янському відділові Нью-Йоркської Публічної бібліотеки архів колишнього міністра УНР Микити Шаповала з 250 монографіями, кі-

ли було б не під силу, а при тому, як уже сказано, і не доцільно витрачати гроші там, де можна собі зарадити інакше.

Всі, що нам залишається зробити, щоб цю імпульсивну 85-тисячну колекцію далі розбудувати, — це додавати до неї раз-у-раз нові і нові книги з ближньої продукції в Україні і поза нею, а також шляхом закупів тих книг, які були видані протягом 400 років книгодрукування в Україні і яких в тій колекції ще нема. Коли я кажу, "закупів", то розумію, що закупувати маємо не ми, а названі вище чотири бібліотеки. Наше завдання зводиться до того, щоб дати їм бібліографічні посібники, на підставі яких вони могли б зробити замовлення і перевезти трансакції. А такі посібники повинні спільно виготовити українські бібліотекарі, видавці і кінгари. Вез того наші колекції і в цілі, передбачені мною, центральної бібліотеки і в усіх інших бібліотеках не будуть роєти, бо не буде можливості дістатися до джерела, де відбувається продукція наших друкованих слів. Коли б

ми спільно погодилися на цей план і проголосили його від імені видавців, бібліотек і кінгарів перед цілим нашим суспільством та заклали його спрямувати туди все українське друковане слово — то наша ціль, створення наукової бібліотеки, здійснилася б без дальшого зупинення. Центральна українська наукова бібліотека, основа і передумова розвитку української науки поза межами України, перейшла б сфери планування і мрії у сферу дійсності. Наша збірнота могла б з задоволенням дивитися на це один свій найбільший успіх. Останнім часом, серед передових українців пораз більше поширюється гарний звичай дарувати свої українські книжкові колекції бібліотекам. Прикладом можуть тут послужити: Михайло Вайсманський із його книжним даром 17,000 книг для Українського наукового інституту в Гарварді і Сава Зеркаль, який передав слов'янському відділові Нью-Йоркської Публічної бібліотеки архів колишнього міністра УНР Микити Шаповала з 250 монографіями, кі-

ли було б не під силу, а при тому, як уже сказано, і не доцільно витрачати гроші там, де можна собі зарадити інакше.

Всі, що нам залишається зробити, щоб цю імпульсивну 85-тисячну колекцію далі розбудувати, — це додавати до неї раз-у-раз нові і нові книги з ближньої продукції в Україні і поза нею, а також шляхом закупів тих книг, які були видані протягом 400 років книгодрукування в Україні і яких в тій колекції ще нема. Коли я кажу, "закупів", то розумію, що закупувати маємо не ми, а названі вище чотири бібліотеки. Наше завдання зводиться до того, щоб дати їм бібліографічні посібники, на підставі яких вони могли б зробити замовлення і

Колишні мешканці Тернопільщини...

(Закінчення зі стор. 1-01)

скупові і Кардиналові Йосифу Сліпому в Римі. Вечером 7 вересня був влаштований бенкет і товариська забава. В часі бенкету зачитано привіт з Тернополя, який всі присутні прийняли з великим зворушенням.

З'їзд одержав привітання від НТШ в ЗСА, Українського Народного Союзу і „Свободи“ та цілого ряду установ і осіб. Із словом на бенкеті виступили о. д-р Володимир Гавліч з Нью-Йорку та о. Володимир Лучків з

Манітоби — обидва сини Тернопільщини. На закінчення бенкету відбулася мистецька частина з участю Йосипа Гриняка, Івана Климовського-Язичинського та Ярослава Климовського. В неділю 8 вересня відбулася нарада Комітету Об'єднання тернопільців та редакційної колегії збірника „Слідами золотого Поділля“. По Бого-служенні до вечора продовжувалася зустріч, велися розмови, планувалася чергова зустріч в Торонто. Коли першого дня з'їзду-зустрічі ще помітно було серед присутніх своєрідне „відчуження“, то наступного дня всі разом вже знову були цілком „свої“. На кілька коротких годин серед громади кількох сотень колишніх тернопільців знову віджив Тернопіль, а з ним і „пригороди“ — Гаї Великі, Вірка Великі, Смиківці, Денисів, Миклушівці, Ладичині і інші менші та більші села та містечка.

ОКРУЖНА РАДА СОЮЗУ УКРАЙНОК, 12-й ВІДДІЛ УКРАЇНСЬКОГО ЗОЛОТОГО ХРЕСТА та ОБ'ЄДНАННЯ ЖІНОК ООСУ

широко запрошують на

ДВАНАДЦЯТУ ІНДИВІДУАЛЬНУ МАЛЯРСЬКУ ВИСТАВКУ

МАРІЇ

ГАРАСОВСЬКОЇ-ДАЧИШИН

(Рим, Кастельгандольфо, Помпеї, квіти, пейзажі, композиції та ікони)

що відбудеться у ЧИКАГО

в дні 1-10 листопада 1974 року

в Галерії „Левіа“, 2358 Вест Чикаго Авеню

ВІДКРИТТЯ:

П'ЯТНИЦЮ, 1 Листопада, год. 8 вечора

Слово про мистецтво виставки:

журналістка п-ні ОЛЬГА ЛУЦЬК

із Міннеаполіс

Виставка відкрита кожного дня від 11-ої ранку до 10-ої вечора, у неділю від 9-ої ранку до 10-ої вечора.

Вступ вільний — Каталог \$1.50 — Кава — Солодке

Увага! ПОНКЕРС й ОКОЛИЦІ! Увага! 11-й ВІДДІЛ ОРГАНІЗАЦІЇ ОБОРОНИ ЧОТИРЬОХ СВОБІД УКРАЇНИ — ВІДДІЛ ПОНКЕРС, Н. Н.

ДОПОВІДЬ

на тему

„ВЧОРА І СЬГОДНІ В УКРАЇНІ“

Доповідь виступить заст. президента УГВР,

голова Головної Управи ООСУ

Проф. ІВАН ВОВЧУК

в п'ятницю, 13-го вересня 1974 р.

о год. 8-й вечора

в залі УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ

при 301 Палісейд Авеню, Понкерс, Н. Н.

До численної участі запрошує —

УПРАВА

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗИЧНИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ, ІНК.

ВІДДІЛ НЬЮ-ЙОРК

НАВЧАННЯ

В ШКІЛЬНОМУ РОЦІ 1974-75

ПОЧИНАЄТЬСЯ

у вівторок, 10-го вересня 1974 р.

ВІСНИКИ й ІНФОРМАЦІЇ в Українському Музичному Інституті, 149 2-га Авеню, Нью-Йорк, в післяднішніх годинах.

Під патронатом КУК і УККА

поетеса ЗОЯ КОГУТ з Австралії виступить у вечорах гумору й сатири

„3 СЕРЦЕМ І З ПЕРЦЕМ“

ВІСНИК: середа, 18-го вересня, год. 7:30, зала „Планетаріум“.

ТАНДЕР БЕН: субота, 28-го вересня, год. 7:30 веч., зала УНО, 704 Мекензі вул., „Ф“, Онт.

МІННЕАПОЛІС: неділя, 29. 9., год. 5:30, зала парохії св. Михаїла, 505 — 4 вул. Н.Е.

ЧИКАГО: неділя, 6 жовтня, год. 6 веч., зала церкви св. Володимира й Ольги, 799 Н. Оклей Блvd.

ЗАПРОШУЄТЬСЯ ВСЕ УКРАЇНСЬКЕ ГРОМАДЯНСТВО!

ОГТ. КОМПЕТ

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗИЧНИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ, ІНК.

ВІДДІЛ НЬЮ-АРК, Н. Дж.

ШКІЛЬНИЙ РІК 1974/75

ПРЕДМЕТИ НАВЧАННЯ І УЧИТЕЛІ:

Фортеніан:		Фортеніан:	
Тайсса Богданська	372-0455	Марія Мацкевич	245-7175
Дарія Каранович	375-5689	Галина Кузьма	212-254-2024
Геня Гайм	681-3942	Владислав	212-254-6943
Арфа:		Видхура:	
Леоне Паулсон	762-9095	Роман Левицький	354-3607
		Сиринька:	
		Рафаїл Венке	762-0756

Початок навчання: понеділок, 9-го вересня 1974 року

РАДА МИТРОПОЛІЇ УПЦ...

(Закінчення зі стор. 1-01)

ми готові хвилювати всі сили для зміцнення життя і процвітання нашої Церкви. Дві основні доповіді на Соборі будуть виступати членами ОДУМ-у. Справа старших віком стала окремою темою в нарадах. Раніше існували плани побудови дому для старших в Осередку УПЦ, які тепер, при кращій фінансовій ситуації, могли б реалізуватися. Але, беручи до уваги, що ширші плани допомоги й опіки для пенсіонерів закладані громадськими чинниками, як також беручи до уваги широкі потреби з одного боку, а наявність державних

фондів для такої цілі з другої, Рада Митрополії обговорює і представляє Собору далекі плани з цієї ділянки. Справу референсу на Раді д-р М. Данилюк, член Ради і медичний директор університетського центру геронтології в Міннесоті, подаючи план розбудови ширшої мережі опіки і допомоги для старших віком, що включатиме мешканств, побутову, соціальну, культурну і в пізнанню — медичну опіку. Осередок УПЦ має всі дані стати не лише центром опіки в межах своїх повноважень, але й центром для консультації у такій до-

помі для інших територій чи стейтів. Для цього плану можна мобілізувати стейтські і федеральні фонди, з яких інші етнічні групи користуються уже давно. Д-р М. Данилюк уже переверив наявні можливості і подасть, з дозволу Митрополита і Ради, конкретний план розбудови цієї ділянки у п'ятьох стадіях для обговорення Собором.

Увагу нарад затримали й інші справи, а серед них — поповнення Єпископату УПЦ, у плані якого на Соборі буде передане наречення Єпископа для Південної Америки на місце померлого Єпископа Тома. Рада ще раз відзначила повноваження о. добродія Акт Ієрархії трьох Митрополій УПЦ, який проголошено минулого листопада в Торонто у справі міщанського підняття і створення спільного Собору Єпископів, вважаючи його історичним і формальним актом, не зважаючи уваги на

Володимир Кедроський:

ОБРИСИ МИНУЛОГО

Ціна: \$1.50

Замовляти:

СВОБОДА

81-83 Grand Street

Jersey City, N.J. 07303

МУЗИЧНА ШКОЛА

ГАЛИНИ ТІР КРУЛЬ

В.Е., В.А., М.А.

ЛЕКЦІЇ ГРИ НА ФОРТЕП'ЯНО

Для початкуючих і завантажених.

Сиракузи, тел. 475-1304

116 Coleridge Avenue

Вступайте в члени

УНСоюзу!

Балетна Школа

РОМІ

ПРИЙМІ-

БОГАЧЕВСЬКОЇ

62 St. Marks Pl.

NEW YORK, N.Y.

оголошує вписи

для хлопців та дівчат

на рік 1974/75

НЬЮ-Йорк — Вівторок, 10 вересня, від 8-01 — 5 по пол.; четвер, 12-го вересня, від 3-5 по пол.; п'ятниця, 13 вересня, від 3-7 веч.
ПОНКЕРС — Школа св. Михаїла, вівторок, 10 вересня, від 2-30-5 по пол.
НЬЮ-АРК — Школа св. Ів. Христоса, середа, 11 вересня, від 3-6 по пол.

Початок навчального року 18-го вересня 1974 р. Інформація телефонічно (212) ОВ-7-1187

Ділимося сумною вісткою з Рідними і Знайомими, що в суботу, 7-го вересня 1974 р. відійшла від нас у Вічність, по довгій і тяжкій недузі наша Дорога СЕСТРА І ТЕТА

бл. п.

КАТЯ ГУПАЛО

ПАНАХИДА у вівторок, 10-го вересня 1974 р. о год. 8-й веч. в похоронному заведенні Vemenburth Funeral, 306 E. Ridgewood Avenue (corner Maple Ave.) в Ridgewood, N.J.

ПОХОРОН відбудеться 11-го вересня 1974 р. о год. 9-й ранку з похоронного заведення Vemenburth в Ріджвуд, Н. Дж. до української церкви в Ramsey, N.J.

В глибокому смутку:

сестра — ТАНЯ СИРОТЮК

сестринки: СЛАВІНА ПУМЕНКО

І ГЛОРІЯ СМІТ

КОЛЬОРАМА

ВИСТАВКА ДИТЯЧОЇ ТВОРЧОСТІ

Влаштує 86-й ВІДДІЛ СУА НЬЮ-АРКУ, Н. Дж.

- Хто? ДІТИ від 5 до 14 ЛІТ
- Що? МАЛЮНКИ, РЕСУНКИ
- Де? ПЛОЩА ШКОЛИ СВ. ІВАНА ХРИСТИТЕЛЯ (ріг Сентфорд Еве. і Айві Ст., Нью-Арк, Н. Дж.)
- Коли? 29-го ВЕРЕСНЯ 1974 р., год. 10-та — 2-га по пол. (вразі дощу — 13-го жовтня 1974 р.)
- РОЗДАЧА НАГОРОД — год. 1:30 по пол. Перші нагороди в сумі \$25.00 (Gift certificate до крамниць з мистецтвими виродами).
- Жюрі: в складі жюрі — мистець МИХАЙЛО ЧЕРНІШОВСЬКИЙ.

ЗГОЛОШЕННЯ

Ім'я _____
Адреса _____
Телефон _____

Експонати пересилати поштою на адресу:
МАРТА ЗАУКОУ
205 Casino Avenue
Stamford, N.J. 07018
Tel. (201) 276-8154
або доставити особисто в суботу, 28-го вересня, від 11-ої до 4 год. на місце виставки.

ЕКСПОНАТИ НЕ ПРИНИМАЄТЬСЯ В ДЕНЬ ВИСТАВКИ

СТУДІЯ УКРАЇНСЬКИХ НАРОДНИХ ТАНКІВ І БАЛЕТУ
УЛЯНИ КУНИНСЬКОЇ-ШМЕРИКОВСЬКОЇ
ПОВІДОМЛЯЄ ПРО ПОЧАТОК НАВЧАННЯ НА РІК 1974-75

РЕСОЛЮЦІЯ І ВІСНИ НОВИХ УЧНІВ ВІДБУДУЄТЬСЯ:
ОЗОН ПАРК — в понеділок, 9-го вересня від 4-6 по пол.; в четвер, 12-го вересня, від 4-6 по пол. в приміщенні церковної залі Покрови Богородиці, 87-ма вулиця 197-ма Авеню.
АСТОРІЯ — вівторок, 10-го вересня, 4-6 год. по пол. в приміщенні церковної залі, 37-09 31-ма Авеню.
ПОЧАТОК НАВЧАННЯ в ПОНЕДІЛОК, 16-го ВЕРЕСНЯ 1974 РОКУ.
Інформація телефонічно (212) 353-4662.

необдумані кроки окремих людей, що із невідомих причин мали на увазі підкопати прогрес у житті трьох Митрополій.

Справу зв'язку нашої Церкви із Вселенським Патріархом Престолом у Царгороді реферував Архiepіскоп Марко. На шляху цих зв'язків останніми роками Вселенський Православний Патріарх, як виходить із наяв-

них матеріалів, визнає „де факто“ помісність УПЦ, а теперішня розбудова і дальше закріплення зв'язків із Вселенською Патріархією йдуть по лінії дальших канонічних і формальних заходів.

Сесія Ради Митрополії закінчилася окремими резолюціями у різних справах, які будуть передані Соборові для обговорення.

З великим смутком повідомляємо Родину, Приятелів і Знайомих, що 6-го вересня 1974 р. в Квінсленді, Огайо, відійшла у Вічність

НАЙДОРЖА

ДРУЖИНА, МАТИ, ВАБУНІ, СЕСТРА І ТЕТА

бл. п.

МАРІЯ з ГНІДІВ ЛЕСИК

ПАРАОТАСИ відбулися 8-го та 9-го вересня 1974 року в похоронному заведенні.

ПОХОРОНИ ВІСПРАВИ відбулися рано, 10-го вересня 1974 р. в українській католицькій церкві св. Покрови, Парма, Огайо.

Тіло Останки поховано 11-го вересня ц. р. на українському кладовищі в Пармі, Огайо.

Пі нещадний відхід залишив горем прибитих:

мужа — РОМАНА
доньку — ХРИСТИНУ
Внука, Сестер, Братів, Сестрин, Швагрі,
Пасерби, близьку і дальшу Родину
в Америці і Україні

Нехай грудка землі, недавно привезеної з рідної України, полегшить її чужу але пріємну землю.

ВІЧНА ЇЇ ПАМ'ЯТЬ!

В ДЕСЯТУ БОЛОЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ

нашого Дорогого та Незабутного МУЖА, ШВАГРА І ПРИЯТЕЛЯ

сл. п.

СТЕПАНА

ОЛЕКСЮКА

уродження чарівної Гу-

цульщини, село Шешор-

Як невідучений дитини на його порослі вже могилу, тут на прибраній землі, складаємо цю скорбну суму на громадські цілі:

- 100.00 дол. — на Історію України Грушевського при НТШ;
- 25.00 дол. — на Церкву-Пам'ятник в Бавид Брук;
- 25.00 дол. — на будинок УЗУ в Мюнхені;
- 25.00 дол. — на Укр. Інвалідів через ЗУАДК;
- 25.00 дол. — на Видавничо-допомоговий Фонд ім. О. Довбуша при Гуц. Т-ні Черемоні у Філадельфії, зложивши Параскевія Олексюк, Бернадет, Дмитро і Василь Ткачук;
- 25.00 дол. — на Видавничо-допомоговий Фонд ім. О. Довбуша при Т-ні Черемоні, як невідучений вінець зложив добрий приятель Поїздного Романа Семена Купішчука, акорду широкі дискусії.

При тій нагоді повідомляємо Родину і Приятелів, що за споний душі Степана, була відправлена Служба Божа в неділю, 8-го вересня ц. р. о год. 10:30 рано, у церкві Благочиння Пречистої Діви Марії, при 1204 Valley Rd., Melrose Park, Pa.

Дружина — ПАРАСКЕВІЯ
Швагрі — БЕРНАДЕТ
Швагрі — ДМИТРО І ВАСИЛЬ

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ

3 безмежним жалем і смутком повідомляю Рідних, Знайомих і Приятелів, що в першу річницю смерті могого Найдорожчого, Одинокого і Незабутного БРАТА

бл. п.

ІЛІРІОНА ОСЕЦЬКОГО

санітарного поручника УГА, члена Окружної Команди УВО, члена перших пластових гуртків і члена ООСУ буде відправлена

ЗАУПОКИНА СЛУЖБА БОЖА

в п'ятницю, 13-го вересня 1974 р.

о годині 9-й рано

в Українській Католицькій Церкві

БОГОУСЛЕННЯ (Квартер вул.)

РОЧЕСТЕР, Н. Н.

на котру то церкву замість квітів на могилу

складано 50.00 дол.

Про молитви за споний Ного душі просить

всіх Дорогих —

сестра ОЛЬГА ОСЕЦЬКА

7 Princeton Street, Rochester, N.Y. 14605

Застій квітів на сльозу могилу

бл. п. Омеляна Мацини

зложив 25.00 доларів

на Б-во „Броди-Лев“

родини: МИХАЛЕВИЧ

І БОГДАНИ

Нью-Йорк, Н. Н.

Субота,

14-го вересня

1974 року,

год. 8:30 веч.

МИСТЕЦЬКА

ПРОГРАМА

ТЕНІСОВИЙ ТУРНІР УНОСОЮЗУ

„16 і 18“ НАЙКАРАНИХ

ЖІНОЧИЙ ВІДБИВАНОВИЙ

ТУРНІР СУАОТ - ОНД

Субота і неділя, 14-го і 15-го вересня 1974 року на СОЮЗІВЦІ

ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Субота, 14-го вересня — МИСТЕЦЬКА ПРОГРАМА. Танцювальна група

Петра Марунчака, Монреаль, Канада.

Оркестра „Рухничок“, яка гратиме також під час забави

і вибір МІС СОЮЗІВКИ НА 1975 РІК

ПРОГЛОШЕННЯ 40 ВИГРАШІВ ДЛЯ НОВИХ ЧЛЕНІВ КОНВЕНЦІЙНОЇ КАМПАНІЇ.</

— легаль- | Петре?... Неначе сніг сіна, в
те місце, | якому ми мусимо знайти
з очей, | голку!